

కన్నీళ్ళు

‘కిక్’మని హారన్.

సైరన్ మోత విన్న కంపెనీ కార్మికుల్లా వాదకట్టు జనం. బిందెలతో వాకిట్లకు పరుగు. కూసున్న వాళ్ళు కూసున్నట్టు, నిలపద్ద వాళ్ళు నిలపద్దట్టు బిందెలను అందుకున్నారు. రథం మీద దేవుడు ఊరు తిరిగితే మంగళార్తులు ఇయ్యడానికి నిలపద్దట్టు వాకిళ్లలో జనం.

అందరినీ ఒకసారి గర్వంగా చూసి రెండు కుదుపులతో మలుపు తిరిగింది నీళ్ళ ట్యాంకర్. నడీవానకాలంలో గూడా ఊరుతిరుగుతున్నందుకు, అదీ బురద అంటకుండా తిరుగుతున్నందుకు దానికి గర్వంగా ఉంది. అదే గర్వంతో అవుతలి సందులోని గౌరమ్మను చూసి నవ్వింది. రమ్మన్నట్టు నీళ్ళ పైపుతో సైగ చేసింది. వెంటనే గౌరమ్మ ప్లాస్టిక్ బిందెతో రెండు జంగళ్లో రోడ్డు దాటి ట్యాంకర్ దగ్గరికి వచ్చింది. ట్యాంకర్ మాత్రం ఏమీ తెలువనట్టు బెస్త ఎంకవ్వ ఇంటి ముందట ఆగింది.

ఎంకవ్వ. ఇద్దరు కోడండ్లు, కొడుకులు బిందెలతో ట్యాంకర్ వెనుకకు వచ్చి నిలవద్దరు. డ్రైవర్ రాజు నట్టు తింపే పానాతో ఎనక్కివచ్చి పైపు నట్టు తింపుతూ, “ఇంటికి పది బిందెలే.... ఒక్కటి ఎక్కువీయ్య. లెక్కతోని పట్టుకోండి” అన్నడు.

● పెద్దింటి అశోక్ కుమార్ ●

“అగో.... పది బిందెలు ఎవల ముక్కుల వోత్తవు. నువ్వు వచ్చేదే మూడు రోజులకొకసారి. పది బిందెలు పోతే యాడికి మొదలయితయి” ఎంకమ్మ కోపంగా అంటూ బిందెతో పైపు ముందట నిలబడింది.

రాజు నట్టు ఇప్పుకుండానే “నాకు అవ్వన్నీ తెలువది. బుద్ధుంటే పట్టుకోండి. లేకుంటే లేదు. గా పంచాది ఆఫీసు దగ్గరికి వచ్చి ఎవ్వలు మాట్లాడరుగనీ ఇక్కడ ఐదువొయ్యి పదివొయ్యి అంటరు. రోజు ఇరవై ట్రిప్పులు కొట్టేది. ఇప్పుడు పది ట్రిప్పులు చేసిండ్రు....” అంటున్నప్పుడే ఎంకమ్మ పెద్ద కొడుకు ‘అగో.. భయమా... అడుగుతపా... నేను అడుగుత పారా... సర్పంచ్ను. మావాడ కట్టుకే తక్కువ పొయ్యి మన్నడా? ఏం కడుక్కోమంటడో అడుగుత’ అన్నడు.

“ఇగో... బుచ్చన్న... అవ్వన్నీ నాకు తెలువయి. నీళ్ళు ఇప్పున్నా... వద్దా? ముందు ఈ ముచ్చట చెప్పు.” రాజు కోపంగా.

టాంకర్ నవ్వుకుంది. ఆ నవ్వు పైపులోంచి కారే నీళ్ళు భూమిపై పడుతున్నప్పుడు చేసే చప్పుడులో వినిపిస్తుంది. ఎండిన గొంతులను ఎక్కిరిస్తూ కారిన నీళ్ళు పాయగా వాకిలి మీద పారుతుంది.

‘ఆ... పొయ్యి... పొయ్యి. ఎవలకన్నా ఎక్కువ పొయ్యాలె. నీ సంగతి చెప్తా..’ పైపు మూతి ముందు బిందెను పెడుతూ పెద్దకోడలు. రాజు గులుక్కుంటూ పైపు నట్టు తిప్పిండు. పైపు రెండు దిక్కుల నుంచి నీళ్ళు బుడుగుమని బయటకు వచ్చినయి. ఎంకమ్మ ఇద్దరు కోడండ్లు చెరో దిక్కు బిందెలు పడుతుంటే కొడుకులు అందుకుంటున్నారు.

పక్కసండు గౌరమ్మ ‘తమామ్ లెవ్వు. తాగుడుకు ఒక బిందె ఇయ్యండిల్లా...’ అంటూ ముందుకు రాబోయింది. ఎంకమ్మ కోడండ్లు ఎనుకకు నూకిండ్రు. పడబోయి నిలదొక్కుకుంది గౌరమ్మ.

“ఇగో... గౌరా... రోడు మీద మీ వాడ కట్టోళ్ళు ఎందరు నిలవడ్డరో సూడు. నీ ఒక్కదానికితే వాళ్ళందరు దారి వడుతరు. ముందు మమ్మలను పట్టుకోనియ్యి. అటెనుకు పట్టుకుందువు.” ఎంకమ్మ అన్నది.

గౌరమ్మ నిలవడ్డది. రాజు బిందెలను లెక్కవెడుతుండు. లెక్కవెడుతూ “ఓ రాజున్నా. మీరు గూడ రాండి. పట్టుకుందురు... ఇల్లిల్లుకు ట్యాంకర్ ఆగది. అట్ల ఆపితే వచ్చిన పైసలు డీజిల్కు సాలయి. మూడిండ్లకు ఒక జాగల ఆపుత. మూడిండ్లొళ్ళు రాండి.” అన్నడు.

“అగో... ఇదో కొత్త సిస్టం పెట్టినవు. ఆడికి ఈడికి ఎంతని మోతం” అంటూ మిగిలిన రెండిండ్లు లైను గట్టినయి.

“అగో.. ఆగు. మేము పట్టుకుందుమా వద్దా.. మీద మీద పడవడితివి.” వెనుకనే వచ్చి నిలవడం రాజన్న భార్యతో అన్నది వెంకవ్వ పెద్దకోడలు.

అప్పటికే రాజన్న గరం మీరున్నడు. తన ఇంటి ముందు ఎందుకు ఆగదని అతడి కోపం. ‘మళ్ళీ వచ్చిన్నాడు ఎక్కడ ఆపుతడో చూస్తూ’ అని లోలోపల మనులు తుండగానే ఈ మాటలు విన్నడు. భార్యకంటే ముందు గానే అందుకుని “ఎన్ని పడుతవు...? నేను లెక్కవెడుతలే ననుకుంటున్నావా పది బిందెలు ఎప్పుడో అయినయి” అన్నడు.

కోడలుకు ఆసరగా ఎంకవ్వ “ఎక్కడయినయి. లెక్కవెట్టినవా?... గాలి మాటలు మాట్లాడద్దు. మాట మాట్లాడితే ఇమరస ఉండాలె. ఇది ఎనిమిదోది. ఇంక రెండు పడితే నిండుతయి” అన్నది.

కొడుకులిద్దరు తమవంతు రాలేదన్నట్టు నీళ్ళు మోస్తనే ఉన్నారు.

“ఏంది? ఎనిమిదా?..... పది నిండినయి. జరుగు” రాజు మాటలతో లొల్లి మొదలయినది.

ఒకలనొకలు తోసుకుంటున్నారు. తిట్టుకుంటున్నారు.

ట్యాంకర్ నవ్వుకుంది. బిందె పట్టుకుని బీరిపోయిన గౌరమ్మ వైపు జాలిగా చూసి రెండు బిందెల నీళ్ళను కింద గుమ్మరించింది. కింద పడుతున్న నీళ్ళను చూసి ఆశగా గౌరమ్మ ముందుకు రాబోతుంటే “ఏ.. లొల్లి.. నీళ్ళు కింద పోతున్నయి. మీరు పట్టుకుంటరా... మేము పట్టుకోవాలన్నా...” గౌరమ్మను వెనక్కి నెట్టుతూ ఇంకో ఇంటివాళ్ళు ముందుకు వచ్చిండ్రు.

“అయ్యో... కొద్దిగనన్నా మొఖం సూడరు. పొయ్యి మీద ఎసరుంది. ఈ ఒక్క బిందెడు ఇయ్యిండ్రి” ముందుకు తోసుకొనిపోతూ అన్నది గౌరమ్మ.

రెండడుగులు ముందుకు వేసిందో లేదో రాజన్న భార్య “సూడు గౌరమ్మా.... సుట్టమైతే ఇంటికిరా... బుక్కెడు తినిపో. అంతేగనీ ఇక్కడ అందరొక్కటే. నువ్వు పొయ్యి మీద ఎసరు పెట్టినవు. మాకు ఎసరు పెడుదామంటే నీళ్ళే లెవ్వు. నీకు ఒక్కడానికి ఇచ్చినమనుకో. మీ వాడకు వాడ బిందెలతో వత్తరు. రోడ్డు మీద జూడు. బిందెలు పట్టుకుని కొంగలు చూసినట్టు సూత్తండ్రు. నిన్ను ఇక్కడ ఆపినమని అక్కడ వాళ్ళు ఆగుతున్నారు” అన్నది.

లెక్కలు తెగలేదు. పది నిండినయనిరాజు. నిండలేదని వాళ్ళు. ఎక్కువనే అయినయని పక్కవాళ్ళు. ఏమాయె. అక్కడనే ఉంటవా?... ముందుకు రావా...? అని ముందున్నోళ్ళు.

రాజు కోపంగా ట్యాంకర్ ఎక్కి స్టార్ట్ చేసిండు. ట్యాంకర్ వయ్యారంగా నడుము ఊపింది. బుస్సుమని ఊపిరి పీల్చుకుంది. పకపక నవ్వింది. మొరం దేలిన వాకిళ్ళ మొఖాలమీద నాలుగు నీటి చుక్కల్ని చల్లుతూ ముందుకు కదిలింది. కదులుతూ కదులుతూ ఉంటే ట్యాంకర్ కు కప్ప కనిపించింది. ట్యాంకర్ కు కప్పలంటే కోపం. తను స్వేచ్ఛగా ఊర్లో తిరగకుండా అవి కుట్ర పన్నుతున్నాయని నమ్మకం. అవి బెకబెక మంటా వాసను పిలుస్తాయని దానికి కోపం. ఆ మధ్య కప్పతల్లి ఆట ఆడిన నుండి కోపం మరీ ఎక్కువయింది.

కప్ప భయం భయంగా తప్పుకోబోయింది. కుదురలేదు. మనుషుల దిక్కు ఆశగా చూసింది. ఎవలూ దాన్ని చూడలేదు. దేవున్ని వేడుకుంది. ఎవలూ రాలేదు. ట్యాంకర్ కింద కసుక్కుమని నలిగిపోయింది. చిదలు చిదలై పయ్యకు అంటుకుపోయింది.

గౌరమ్మ బిందెతో ఆశగా ముందుకు ఉరికింది. బిందెల నాలుగైదు నీటిచుక్కలు పడ్డయి. నాలుగవ ఇంటి ముందు ట్యాంకర్ ఆగిందో లేదో మూడు ఇండ్లు చుట్టుముట్టినయి. రాలని నీళ్ళ కోసం గౌరమ్మ బిందెను పట్టుకుంటే రాజు వచ్చినట్టు తిప్పిండు. పైపు నుండి రెండు దిక్కులా నీళ్ళు బుడుగ్గుమని వచ్చినయి.

‘ఓ అమ్మా.. జరుగు. మేము పట్టుకున్నంక పట్టుకుందువు. నిన్న మీ వాడకు రానే వచ్చె...’ ఓ పడుసు గౌరమ్మను ఎనుకకు నూకి పైపు ముందట బిందె పెట్టింది.

“అయ్యో... మనుమరాలా... ఊరికిపోయి ఇయ్యల్లనే వచ్చిన్నో... ఇంట్ల సుక్కలేదు. తాగేతందుకు ఒక్క బిందె ఇయ్యిండ్రి” అన్నది బతిమాలుతూ.

పడుసు పడుసా పెడుసా అన్నట్టుంది. మాట గుంజి మాట్లాడుతలేదు. “నిన్న మీ వాడకు బిందె పట్టుకుని వత్తే తరిమి తరిమి కొట్టిండ్రు. ఇయ్యల్ల మేమెట్ల ఇత్తం....” అని మూడిండ్ల గుంపు వైపు చూసి ‘మీ వాడకు అందరు మూటిమీదుంటరు. ఒక్కలు వద్దంటే అందరు వద్దంటరు. మా తొడుసుమల్లె వాడ అట్లగాడు. తన బిందె నిండితె సాలంటరు’ అంటూ బిందె నింపుకుని ఇంట్ల పోసి వచ్చి లైసు గట్టింది.

గౌరమ్మ పిల్లికూనయింది. పులుకు పులుకున మొఖాలు చూస్తుంది.

“ఎవలట.. తొడుసుమల్లోళ్ళు. మొగడు మస్కట్ పోయిండేమో... భూమి మీద ఆగుతలేదు’ ఎనుక నుంచి ఎవరో అన్నారు. ఆ మాటలు పడుసు చెవుల పడ్డాయి.

పడుసు కోపంగా అన్నది. “ఔ.. పోయిండు. నువ్వు గూడ తోలనుంటివి. ఇట్లైందుకు పండవెట్టుకుంటున్నవు”

“నా మొగన్ని నేను పండవెట్టుకుంటున్న. మందినైతే గాదు గదా” సమాధానం.

“ఆహా... మందిని పండవెట్టుకునేటోళ్ళు ఎవలు....? ఎవతి చూసింది. ఎవతి వట్టింది...” పడుసు లొల్లి. లంకాపోడి. ధూంధూం కొట్లాట. ఒకలనొకలు మాటలతో ఎత్తేసుకున్నారు.

మాటలకు ట్యాంకర్ చెవులు మూసుకుంది. వినలేక మూడిండ్ల ముందుకు పోయి నిలబడింది.

“ఓ కొడుకా... నీ బాంచెను. శాతగానిదాన్ని. ఎంత దూరం రావాలె. ఈ బిందె పట్టియ్యపా” బతిలాడింది గౌరమ్మ.

ఎవలో బిందె అందుకున్నారు. గౌరమ్మ మనసు కొద్దిగా నిమ్మలమయింది.

“ఇగో... బిందె పట్టిచ్చినట్టుగాదు. ఆ బిందె మీలెక్కలకే వత్తది. మీరు తొమ్మిదే పట్టుకోవాలె.” ఎవరో అన్నారు.

“అదే... అట్లెట్ల పడుతం...”

“మరి ఇట్లెట్ల... నువ్వే దానకర్ణునివా... నీ యింట్ల నుంచి దానం చెయ్యి” ఖాళీ బిందె గౌరమ్మ చేతికచ్చింది. కండ్లకు నీళ్ళచ్చినయి.

“ఓ వదినే. జెట్టజెట్టమొయ్యి. ఇట్ల అడుగుల అడుగేత్తే పది బిందెలు ఎప్పుడు మోత్తవు...?” ఓ పరాచికం. అందరు మొగోళ్ళ ముందు తడిసిన బట్టలతో నడవడానికి ఇబ్బంది. కొత్త కోడలైతే ఒక చేత సింగులు. నడుము మీద బిందె. గిరుక తిరిగినట్టు తిరుగుతుంది.

“ఏమాయె... జెట్టనరా” బిందె నింపి లైనులోంచి భార్య కేక.

“అరె వత్తన్న ఆగు.” ఇంట్ల బిందెపోసి సరసర ఉరికస్తూ భర్త.

“పొయ్యి మీద పాలున్నయి. పొంగుతయి. దించిరా” నిండు బిందె ఇచ్చి ఖాళీ బిందె తీసుకుంటూ భార్య.

“అరేయ్... ఓరిరాజు. లెక్కవెడుతున్నావురా...? వాళ్ళయి పది దాటినయి. నువ్వు ముచ్చటంటే మూతులుసాపుతువు. నోరున్నాల్లది ఊరు. గట్టిగ మాట్లాడితే రెండు ఎక్కువ పోతవు” ఎనుక నుంచి అదిలింపు.

“మొఖాలు సూసుకుంట వోత్తడు” ఇంకెవరో.

నీళ్ళు పడుతున్న భార్య “సరే. నీ మొఖం గూడా సూపియ్యి. ఎక్కువపోతడు. నీకు గూడా మొఖముంది గదా” అంది కోపంగా.

అది విన్నంక కొందరి మొఖాల్లో నవ్వు తేలింది. కొందరు మొఖం మాడ్చుకున్నారు.

ఇట్లగాదని గౌరమ్మ బిందెతో లైను గట్టింది. ఒక్క అడుగు ముందుకు వస్తే రెండడుగులు ఎనుకకు పోతుంది. కడుపు కుతకుత ఉడుకుతుంది. తెల్లారితే పొద్దుగూకితే సంటిపిల్ల సన్ను వదుత లేదనో, బర్రె పాలు జున్ను అయితున్న యనో ఇంట్ల సొచ్చుపుడుతుందనో వల్లు పట్టుమని తన దగ్గరికి వచ్చినోళ్ళే. ముడుపులు ఏయించుకున్నోళ్ళే. సందిదుడై సచ్చిపోతే పాలియ్యని బర్రకు మరుగు మందు తీసుకపోయినోళ్ళే. ఇంతవరకు అంతా మంచి వాళ్లుగానే కనిపించిండ్రు. ఇప్పుడు వాళ్ళలో కొత్త వ్యక్తుల్ని చూస్తుంది గౌరమ్మ. ఏ శక్తి వాళ్ళ మనసును మార్చిందో తెలువడంలేదు.

గౌరమ్మను మరింత ఉడికిస్తున్నట్టు బురబుర ట్యాంకర్ ఇంకొంత ముందుకు పోయి ఆగింది.

“వాడకట్టుకు అందరు పెద్ద మనసులే. ఊడు గాలది పీరిలెవ్వది. నిన్ను ముందు వాడకట్టుకు ఇరువై ఇరువై బిందెలు పోసిండ్రట. మూడు రోజుల కొక్కనాడు రావట్టె. పదిపదే పొయ్యవట్టె. ఎవ్వలు అడుగకపోయిరి. సల్ల సల్లగుండ నల్లంటున్నదెమో... బిల్లు తీసుకోవట్టిరి గనీ నీళ్ళియ్యక పొయిరి...” సదువుతనే ఉన్నది సొంటికొమ్ము సర్పవ్వ. బక్కగుందని ఆ పేరు పెట్టిండ్రు.

వెంట కూతురు కూడా వచ్చింది. డిగ్రీ చదువుతుంది. రోజూ ఈ పాటికి కాలేజీకి తయారయ్యే ఆగంలో ఉండేది. నీళ్ళ చుక్కలేక ఈ రోజు మాత్రం ట్యాంకర్ కొరకు ఎదురు చూస్తు కూసుంది. ఎలాగైనా స్నానం మందం ఒక బిందె ఎక్కువగా పట్టుకోవాలనే ప్రయత్నంలో ఉంది.

“నువ్వొర్రకు. అందరి లెక్క మనం...” అంటూ ట్యాంకర్ వెనుకకు వచ్చింది. పది బిందెలు నిండినంక పంచాది మొదలయింది. తొమ్మిదే అంటుంది

డిగ్రీ పిల్ల. కాదంటాడు రాజు. కొట్లాట. ఒక బిందెగాదు గదా ఒక సుక్క గూడా ఇయ్యనని రాజుపైపు నట్టును తింపిండు. తింపడం ఇటు సైదు గాకుండ అటు సైదు తింపిండు. అంతే!

డిగ్రీ పిల్లను చూడంగనే ట్యాంకర్ కు జాలి కలిగింది. చిలిపి ఆలోచన కూడా వచ్చింది. పైపుల నీళ్ళు ఆగిపోవల్సింది బోయి బుడుగ్గుమని వేగంగ బయట కచ్చినయి. నీళ్ళ దార పిల్ల చాతికి తగిలింది. సూత్తున్నంత సేపట్ల తడిసి ముద్దయింది. ముద్దబంతి పువ్వు పిల్ల వాస పాటల హీరోయినయింది.

తప్పును తెలుసుకున్న రాజు ఆగమాగాన నట్టును ఇటు సైదు తింపి పిల్ల తిడుతున్నా వినిపించుకోకుంట మూడిండ్ల ముందుకు పోయిండు.

గౌరమ్మకు కోప వత్తుంది. కడుపు మసులుతుంది. 'నీళ్ళు పాడుగాను. ఇప్పుడే గిట్లుంటే ఎండకాలంల ఎట్ల...? ఏంకత...? ఇప్పటికే ట్యాంకర్ పుణ్యమాని పక్కపక్కోల్లే పగోళ్లయిండ్రు. ముందు ముందు ఒకలనొకలు పొడుసుక సత్తరా ఏంటిది...?' అనుకుంది.

'ఓరి కొడుకా... జర ఈ ఒక్క బిందె పట్టుకోనియ్యి' అంటూ ముందుకు పోయింది గౌరమ్మ.

"అవ్వా... కొడుకు ఇంటికాడ. ఇక్కడ గాదు.... పొద్దటినుంచి దేవుని కొరకు చూసినట్టు సూత్తున్నం. నాలుగు వాడలకు ఒక్క ట్యాంకర్ ఇత్తండు. నీళ్ళు ఉండెనో అయిపోయానో...." గౌరమ్మను ఎనక్కితోసి గుంపుకు గుంపు ట్యాంకర్ మీద పడింది.

"ఎవలన్నా బిందె నింపక పోతరా..." అని ఆశగా చూసింది గౌరమ్మ. ఆమె కండ్లల్ల కారంగొట్టి మొండిచెయ్యి ఊపుకుంట రెండు మూడు కుదుపులతో మోరి మీదికి ఎక్కి దిగి మలుపు తిరిగింది ట్యాంకర్. నాలుగు అడుగులు ముందుకుపోతే ఇంకోవాడ. గుంపులు గుంపులుగా జనం ప్లాస్టిక్ బిందెలతో చూస్తున్నారు.

గౌరమ్మకు కోపమొచ్చింది. "నీ తల పండు వలుగ... ఒక్క బిందె కోసం ఎంత దూరం రావాలా. నీ ఇంట్ల నుంచి ఇత్తున్నావురా..." అంటూ లొల్లి కెత్తుకుని ఎదురు తిరిగింది.

టాంకర్ ఆగింది. "ఓ ముసల్దానా.... ఒర్రకు. మాళ్ళారాకు. పట్టుకో. ఒకల వాడకు ఇంకోలు రావద్దు" వెనక్కి వచ్చిండు రాజు. "ఎమాయెరో

